

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-1934/2020-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvijestitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača SNEŽANE VAŽIĆ iz Dalja, Josipa Glibušića 95, OIB: 59665739652, odlučujući o žalbi vjerovnika TELE2 d. o. o. iz Zagreba, Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku poslovni broj 38. Sp-3752/19-5 od 20. kolovoza 2019. godine, u sjednici vijeća koja je održana dana 03. lipnja 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Uvažanjem žalbe vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba ukida se rješenje Općinskog suda u Osijeku poslovni broj 38. Sp-3752/19-5 od 20. kolovoza 2019. godine, te se predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Snežane Važić iz Dalja, Josipa Glibušića 95, OIB: 59665739652 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Tele2 d. o. o. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), i to iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača

(“Narodne novine” br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona (“Narodne novine” br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe da je cilj ZSP-a omogućavanje potrošaču da izvrši svoju obvezu prema vjerovniku u skladu s mogućnostima, a da je pobijano rješenje doneseno protivno odredbi članka 2. ZSP-a.

Vjerovnik navodi kako iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da potrošač nije dostavila očitovanje o suglasnosti za provođenje ovog postupka, kao niti popis svoje imovine, a da je sud prvog stupnja utvrdio kako je ona suglasna s provođenjem jednostavnog postupka stečaja potrošača i da nema imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, bez da je proveo postupak provjere propisan odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a, u koju svrhu je propustio angažirati sudskog ovršitelja, procjenitelja ili posebnog vještaka koji bi utvrdio vrijednost potrošačevih pokretnina i prava, pri čemu nije utvrdio niti da li potrošač ima u vlasništvu nekretnine koje bi mogle biti predmetom ovrhe.

Osim toga, navodi kako iz obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi da je sud ulazio u ispitivanje poštenja potrošača, a da je ista kupila od žalitelja skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezala biti njegova korisnica 24 mjeseca, iako je unaprijed znala da neće moći podmirivati obveze preuzete ugovorom, pa da se ista ne može smatrati poštenom, u smislu odredaba ZSP-a.

Vjerovnik navodi kako je nelogično i životno neuvjerljivo da bi vjerovnici na dnevnoj bazi pratili objave na e-oglasnoj ploči suda, te se na taj način uključivali u postupke.

Stoga smatra da nije bilo mjesta donošenju pobijanog rješenja, pa predlaže da se ono preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, s time da potražuje troškove postupka po žalbi.

Žalba je osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je Financijska agencija (u nastavku teksta: Fina) podnijela tom sudu dana 08. travnja 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koja se nije očitovala na poziv Fina za davanje suglasnosti za provođenje tog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine, pa da se smatra da je suglasna s provedbom ovog postupka i da je izjavila kako nema imovine iz koje se mogu namirivati njezini vjerovnici.

Uvidom u podatke iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje Fina (u nastavku teksta: Očevidnik) utvrđuje da se potrošač nalazi u neprekidnoj blokadi u trajanju od 2664 dana, te da ima evidentirane tražbine radi prisilnog ostvarenja koje po osnovi glavnice ukupno iznose 580,13 kuna, a da je Fina u skladu s odredbom članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ br. 68/18) prestala izvršavati osnove koje po osnovi glavnice sveukupno iznose 13.420,02 kuna.

Nadalje utvrđuje da potrošač tijekom 2017., 2018. i 2019. godine nije ostvarila nikakav dohodak, dok je u razdoblju od 01. srpnja 2016. godine do 31. prosinca 2016. godine primila dohodak u ukupnom iznosu od 1.749,16 kuna, te da ista nema u vlasništvu pokretnine, udjele i dionice, niti je nositeljica založnog prava.

Stoga utvrđuje da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

Iz navedenih razloga pozivom na odredbe članaka 79.a stavak 2. i 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da je prilikom donošenja pobijanog rješenja počinjena bitna postupovna povreda iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer je izreka te odluke nerazumljiva, pa se ista uslijed toga ne može ispitati.

Naime, odredbom članka 79.g stavak 4. ZSP-a propisano je da će sud u rješenju o otvaranju i istovremenom zaključenju jednostavnog stečajnog postupka nad imovinom potrošača osloboditi istoga od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike iz članka 79.a ZSP-a.

Imajući u vidu da je jednostavni postupak stečaja potrošača sukladno članku 79.a stavak 1. ZSP-a ograničen samo na dio potrošačevih vjerovnika, kao i da se osnova za plaćanje osim iznosa glavnice sastoji od sporednih tražbina (kamata na glavicu, kamata na troškove i naknada), a da se iznos takvih tražbina može promijeniti od trenutka kada je osnova za plaćanje zavedena u Očevidnik, odnosno od kada je Fina podnijela prijedlog do trenutka otvaranja postupka stečaja potrošača, tada prema stajalištu ovog suda u izreci rješenja treba biti točno i određeno navedena visina novčanih obveza kojih se potrošač oslobađa po pojedinoj osnovi za plaćanje u odnosu na svakog od pojedinih vjerovnika, kako po osnovi glavnice, tako i po osnovi kamata i naknada.

Na zaključak da tražbine trebaju biti utvrđene u određenom novčanom iznosu i tako navedene u izreci rješenja upućuje i odgovarajuća primjena odredbe članka 79.h stavak 2. ZSP-a, te odredbe članka 265. stavak 1. ST-a, u vezi s odredbom članka 257. stavak 1. točka 3. ST-a.

Budući je sud prvog stupnja u točki III izreke pobijanog rješenja propustio navesti u pogledu kojih točno određenih tražbina (glavnice, kamata i troškova) se potrošač oslobađa preostalih obveza u odnosu na naznačene osnove za plaćanja i svakog od navedenih vjerovnika, ostvarena je gore navedena bitna postupovna povreda, pa se pobijano rješenje samo iz tih razloga ukazuje nezakonitim.

Naime, pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer je iz sadržaja Očevidnika razvidno da je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice (580,13 kuna), kao i da je Fina u skladu s odredbom članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima prestala izvršavati osnove koje po osnovi glavnice sveukupno iznose 13.420,02

kuna, a da je razdoblje u kojem je potrošač imala pojedine evidentirane neizvršene osnove za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (članak 79. a stavak 1., 2. i 3. ZSP-a).

Isto tako, pravilno je u skladu s odredbom članka 79. f stavak 2. ZSP-a utvrđeno da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

U vezi toga valja navesti kako je prvostupanjski sud na navedene okolnosti pravilno u skladu s potonjom odredbom ZSP-a izvršio uvid u podatke koje mu je dostavila Fina, pri čemu protivno žalbenim navodima vjerovnika nije na okolnost vrijednosti imovine potrošača trebao vršiti dodatnu provjeru putem sudskog ovršitelja, procjenitelja, posebnog vještaka ili na neki drugi način, niti je trebao utvrđivati da li ona ima u vlasništvu nekretnine, jer se iste prema odredbi članka 79.i stavak 10. ZSP-a ne mogu unovčiti radi namirenja vjerovnika u ovom postupku.

S obzirom na navedeno, te okolnost da žalitelj tijekom postupka nije tvrdio ni dokazao (po pozivu suda nije osporio imovinu potrošača u smislu odredbe članka 79. f stavak 1. točka 3. ZPP-a) da potrošač ima imovinu iz koje bi se namirila tražbina vjerovnika, odnosno da je raspolagala svojom imovinom u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača, a teret dokaza te tvrdnje u situaciji kada iz provjere koju je pravilno izvršio sud prvog stupnja to ne proizlazi bio bi na žalitelju, neosnovano vjerovnik ukazuje na navodno nepoštenje potrošača.

Pri tome okolnost da bi potrošač kupila od vjerovnika skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezala biti njegova korisnica 24 mjeseca, ne znači sama po sebi da je potrošač unaprijed znala da neće moći podmirivati ugovorom preuzete obveze prema vjerovniku, pa da bi to ukazivalo na njezino nepoštenje.

Iz navedenih razloga valjalo je uvažanjem žalbe vjerovnika i primjenom odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a odlučiti kao u točki I izreke ovog rješenja.

Budući je odredbom članka 45. stavak 5. ZSP-a propisano da svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, valjalo je odbiti zahtjev vjerovnika za naknadu troškova žalbenog postupka.

U nastavku postupka sud prvog stupnja će vodeći računa o uputi iz ovog rješenja vezano uz potrebu navođenja određenih iznosa utvrđenih tražbina kojih se potrošač oslobađa u odnosu na pojedine osnove za plaćanje i vjerovnike (zasebno u odnosu na glavnica, kamatu i troškove), ponovno odlučiti o prijedlogu za provedbu predmetnog jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, sve to u skladu s odgovarajućim odredbama ZSP-a.

U Rijeci 03. lipnja 2020.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17896-74baf**

Kontrolni broj: **01f4f-4316f-3ed27**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.